

og dels i form af støtte til egne, selvforvaltede aktiviteter.

Børns ret til kvalitet, trivsel og udvikling i daginstitutionerne

Børn bør have krav på ordentlige forhold i daginstitutionerne med skærpede krav til de fysiske rammer.

Børn bør sikres ordentlige rammer i skolefritidsordningerne (SFO) med en fastlæggelse af regler om lokal størrelser og normeringer på SFO-området.

Retten til at få sine børn forsvarligt passet er en forudsætning for, at børnefamiliernes hverdag kan hængesammen. Men det gode dagtilbud er andet og mere end en arbejdsmarkedsforanstaltning. Det er i lige så høj grad en børnepolitisk foranstaltning, som er en væsentlig, omend langt fra tilstrækkelig, forudsætning for at sikre lige muligheder for børn. Daginstitutionen er central som et sted, hvor børn kan udvikle sig og opleve.

Når SF ønsker, at alle børn skal have ret til et dagtilbud, er det derfor et krav, at denne pladsgaranti opfyldes uden kvalitetsforringelser. Kommunerne skal ikke forringe sig til en pladsgaranti ved at proppe flere børn i daginstitutionerne. Kravet om normeringer skal genindsættes i daginstitutionscirkulæret, der skal indsættes krav om pædagogisk indhold i daginstitutionen, og der skal laves regler for de fysiske rammer i daginstitutionerne.

Børn skal have krav på plads omkring sig i daginstitutionernes indendørs og udendørs faciliteter. Ved kreative opmålinger af arealerne har man i mange kommuner fundet ud af, at der lige kunne stoppes et par børn mere ind hist og pist – med øget sygelighed, stress og støjniveau til følge. Forringelserne har gjort begrebet »vuggestuepest« uhyggeligt nærværende for småbørnsforældre og pædagoger. Børn, der opholder sig i daginstitutioner bør have nogle minimumsrettigheder, når det gælder miljøet i daginstitutionen. Der bør stilles krav om mere plads, for eksempel 4 kvadratmeter per barn, et forsvarligt støjniveau, krav om, at bygninger og legepladser holdes i forsvarlig stand, krav om, at legeredskaber og inventar ikke indeholder sundhedsfarlige stoffer.

Forholdene i skolefritidsordningerne (SFO) for de mindste børn er meget kritisable. Mange steder er børnene stuvet sammen i små lokaler, der måske er egnede til undervisning, men ikke til en skolefritidsordning, og ofte er der kun 1 voksen til 15 børn. SFO er som den eneste pasningsordning ikke underlagt regler om indretning, lokal størrelser, normering og forældrebetaling.

Børns ret til rådgivning, støtte og behandling

1. Børns og familiers adgang til uformel og uafhængig rådgivning skal styrkes.
2. Den børnesagkyndige rådgivning i forbindelse med skilsmissesager skal styrkes, og barnet skal sikres en talsmand i skilsmissesager.
3. Der skal udarbejdes handleplaner i alle børnesager, og i de svære børnesager skal barnet have ret til at vælge og få tilknyttet en voksen, der følger barnet.
4. Ventelisterne til de psykiatriske børneafdelinger skal væk.

Ad 1.

I bistandslovens § 28 hedder det, at kommunerne kan tilbyde rådgivning til børn og familier og at denne rådgivning skal kunne ydes anonymt. Men ikke alle kommuner har etableret en åben og synlig børnerådgivning, og børn ved ikke, hvor de kan søge hjælp og råd, når de får problemer i hjemmet eller i skolen. Børns muligheder for en sådan uafhængig og uformel rådgivning skal styrkes, ligesom indsatsen for at informere børn om mulighederne for rådgivning.

Sundhedsplejen skal styrkes og udbygges med henblik på rådgivning og forebyggende indsats, og der bør tilrettelægges særlige kurser, der retter sig mod fædre. Mulighederne for anonym familierådgivning skal styrkes. Åben familierådgivning kan i nogle tilfælde forebygge, at kriser i familien udvikler sig.

Ad 2

I forbindelse med skilsmisse bør den børnesagkyndige rådgivning styrkes og udbygges og eventuelt gøres obligatorisk i fastlåste skilsmissesager, hvor der er stor uenighed om placeringen af forældremyndigheden samt fastsættelsen af samvær.

Der bør ansættes et antal børnesagkyndige personer, der kan varetage barnets interesser i fastlåste skilsmissesager. I skilsmissesager kan forældrene hver have en advokat, der kan følge sagen til dørs. Barnet, der rammes af skilsmisse, bør sikres advokatbistand og børnesagkyndig bistand i form af personer, der kun varetager barnets tarv og følger hver enkelt sag fra start til slut. Ovennævnte foranstaltninger skal være med til at sikre, at det er barnets vilkår og barnets ret til forældre og til ordentligt samvær med begge forældre, der står centralt, når vilkårene for forældremyndighed og samvær skal fastlægges. Barnet har ret til samvær med både sin far og sin mor også efter skilsmisse.